

Plans de Pensions i la reforma del sistema públic de pensions.

Govern, sindicats i patronal pocs dies enrere, van signar la reforma del sistema públic de pensions. El objectiu és el de mantenir la viabilitat del model i per això, s'ha pactat l'augment de l'edat de jubilació dels 65 als 67 anys i s'ha elevat el període de càlcul dels 15 als 25 últims anys, entre d'altres mesures. El resultat directe, sens dubte, serà la reducció de la pensió mitja que cobrarà cada jubilat.

No deixa de ser paradigmàtic, que a Espanya, la taxa de substitució, el percentatge sobre l'últim salari que cobreix la pensió, sigui de mitja superior al 80%, quan a la resta d'Europa la mitjana sigui del 45%. En alguns països, com Suècia, Dinamarca o Holanda, existeix un sistema mixta que obliga als treballadors a contractar un pla privat que complementi el públic.

El Pacte de Toledo sobre el sistema públic de pensions "invita" a reforçar els plans privats. El text fa menció, al insuficient grau de desenvolupament de la previsió complementària i a la necessitat de potenciar aquests sistemes en el marc de la negociació col·lectiva. Actualment, la contractació de fons privats voluntaris a Espanya es força baixa. Els plans privats a nivell d'empresa tenen molt poc pes. Només algunes grans empreses tenen un pla pels seus treballadors, la qual cosa deixa a tots els treballadors de pimes i autònoms, fora d'aquests sistemes de previsió.

Per fer un impuls definitiu als plans de pensions privats és necessari que patronal i sindicats es posin d'acord per potenciar-los i que des del govern s'impulsin mesures de caire fiscal per motivar a les persones a contractar-los.

Qui no vulgui perdre el seu nivell de vida al jubilar-se se li farà imprescindible la contractació d'un pla de pensions privat que complementi la pensió de jubilació del sistema públic.

